

Els més menuts també saben nadar

text i fotos J. SOSPEDRA

Les joves promeses d'entre 5 i 7 anys del Club Natació Benicarló es van exhibir en la piscina municipal on posteriorment el Club va fer lliurament d'un Diploma acreditatiu per la seua participació

Un gran interès va despertar l'exhibició realitzada per l'escola i promeses del Club Natació Benicarló i els alumnes de l'esport escolar el passat dissabte 21 de maig en les instal·lacions de la Piscina Municipal.

Els aproximadament 95, menuts, nedadors i nedadores dirigits aquesta vegada per les entrenadores Lucía, Isabel, Miryam i Merche van fer diverses sèries en els carrils de 25 m mostrant l'aprenentatge de la temporada en curs. Tot això davant d'unes graderies repletes de públic disposades a animar la seua excel·lent projecció en l'aigua, atès que totes les promeses van superar la prova, rebent de mans de les seues entrenadores el Diploma acreditatiu. Posteriorment en

la zona exterior i acompanyats per una excel·lent tarda es va fer un berenar amb entrepans i sucres per a tots els participants.

El futur és tot un desafiament per a aquest Club de natació que té sempre present la seua base, cada tarda de la setmana de dilluns a divendres en les instal·lacions municipals. Un futur que ja s'ha aconseguit que no acabe quan els nostres nedadors acaben els seus estudis a Benicarló, doncs, molts d'ells continuen amb la pràctica de la natació en les seues respectives universitats i després en l'equip màsters del club, de recent creació i gran èxit. Prova d'això és el nedador Miguel Piñana, que el cap de setmana del 6 al 8 de maig va participar en el campionat d'Espanya d'Universitats en les proves de 50 i 100 esquena, 100 estils i en les proves de relleus de la seua universitat al costat d'altres nedadors de la província amants de la natació, i dels també nedadors del Club, Marcos Fuentet, David Marquès, Ferran Remolina, Agustín Parra, Javier Traver i Mari Carmen Sorlí que compaginen els seus estudis universitaris amb l'entrenament en l'equip màsters.

Un gran interès va despertar l'exhibició realitzada per l'escola i promeses del Club Natació Benicarló i els alumnes de l'esport escolar el passat dissabte 21 de maig en les instal·lacions de la Piscina Municipal.

la veu de Benicarló

**Indignats...
entre una nova
composició municipal
al 22 M**

**Benicarló és crema.
Foc obert per la
successió fallera
benicarlanda**

Indignats... entre una nova composició municipal al 22 M

text REDACCIÓ

Els 21 regidors que té l'Ajuntament de Benicarló tornaran a ser majoritàriament del PP. Els populars han aconseguit 13 regidors (un més que en l'anterior legislatura), amb un 51,74% dels vots. Els 5.700 vots obtinguts han doblat pràcticament els del PSPV-PSOE, que n'ha aconseguit 3.013, i per tant tindrà 6 regidors al Consistori. Per la seua banda, el Bloc, que ha tingut 1.169 vots, mantindrà els dos regidors de la passada legislatura, sent l'únic partit, que conformarà el saló de plens, que ha augmentat el nombre de vots. De la resta de partits que es presentaven a les eleccions, ERPV, amb 495 vots, s'ha quedat a les portes d'aconseguir un regidor, en esta ocasió per 59 vots. Per la seua part Esquerra Unida va merèixer la confiança de 252 votants, mentre que Família y Vida, només cridava l'atenció de 76 votants. La nota discordant de la jornada la posava la participació ciutadana en els comicis. Només van participar en

l'elecció del nou ajuntament de la ciutat el 65,09% dels que tenien dret a vot. Potser és el moment de fer una reflexió. Reflexió que porta, com a rerefons, la marca dels indignats, que s'ha convertit, ara per ara, en un clam popular a tot l'estat espanyol. Caldrà veure si té continuïtat i fins on arriba.

EL BALANÇ POPULAR

Marcelino Domingo, alcalde electe de Benicarló, valorava de forma molt positiva els resultats aconseguits en els comicis municipals. "Molt content, perquè la veritat és que hem treballat moltíssim i jo crec que la gent ha reconegut el que hem fet en aquesta legislatura, amb un equip renovat i amb moltes ganes de fer coses", va destacar. Domingo reconeixia que "hem estat a punt del 14 regidor, però jo crec que més no es pot demanar", malgrat haver perdut quasi tres-cents vots. De fet, els populars "guanyem en totes les taules, en algunes amb una àmplia majoria" pel que va voler

transmetre l'agraïment "a tot el poble de Benicarló per dipositar la seua confiança en nosaltres. Domingo va recordar que Benicarló és "l'única població de més de 20.000 habitants que supera el 50% dels vots" en tota la província de Castelló. El futur alcalde de Benicarló, es va mostrar disposat a treballar conjuntament amb els alcaldes de Vinaròs i Peníscola que, ara sí, són del seu mateix signe polític. "Els he cridat als dos i els he dit que ens hem de posar a treballar" en temes conjunts que afecten a les tres poblacions. De moment Domingo treballa en la distribució de les futures regidories, un tema "que penso dur personalment i que de moment és top secret" com en el seu moment ho va ser la llista electoral. L'alcalde en funcions no ha volgut avançar cap detall i va assegurar que "en el seu moment se vos informarà puntualment". De moment, l'única regidoria nova que es crearà és la de Promoció Econòmica, que tindrà al

Indignació racional

text ROBESPIERRE

Uns estan indignats. Jo, estic empenyat. L'altre dia en el meu passat article expressava la meua il·lusió per un xicotet canvi a nivell local. Un xicotet canvi que donarà vida a l'apatia en que es trobava immersa, i es troba encara, la nostra classe política local (de les altres no cal parlar-ne perquè la cosa és encara pitjor i els canvis, si es fan, de baix sempre seran millor). Però no ha pogut ser. L'aire nou no ha arribat.

I és que, al final, tot i voler pensar en clau positiva em descollo per la pendent i només puc pensar que en aquest país, el nostre, el d'ací, tenim allò que ens mereixem. Però acte seguit penso el contrari perquè em dic que no, que no estic d'acord! Que jo no em mereixo aquesta mena de suplici popular inquisitorial.

Realment és per sentir vergonya, vergonya pròpia i aliena, al veure com la nostra societat ha arribat a un grau de berlusconització que no té res a envejar ni a la de la mateixa Itàlia. Dóna igual que estigues imputat, que t'estiguen jutjant o que tingues pendents judicis per corrupció, no passa res. Tot el contrari, quan més millor. Com si et toqués la loteria, vingà! (i no és un eufemisme).

I així, s'ha creat un nou estatus politico-social que, dissortadament, pel que sembla, és un valor en alça que dóna vots, i molts. I els vots, en aquesta societat nostra valen el seu pes en or. Realment sembla inquietant. Molt inquietant.

Però ara, per contraposar aquest estatus social depravat, molta gent, farta ja, ha contraatacat creant-ne un altre, el dels indignats.

I ací ens trobem amb els indignats volent dir la seua tot i no voler-se implicar "massa" en el sistema. Feina difícil i complicada eixa de nadar i guardar la roba al mateix temps. I és que tot i la indignació, òbviament, no es vol renunciar a aquelles coses bones que dóna eixe mateix sistema. Lògic. El problema és que el sistema no accepta mitges tintes atès que ho estàs dins d'ell o t'engoleix ràpidament i, ara per ara, és l'únic que tenim i canviar-lo de cop i volta, de manera radical, probablement, acabaria convertint en pitjor el remei que la malaltia.

Compte, ni estic, ni vull fer ací apologia del sistema capitalista, ni molt menys. Però, tal volta, a

La Guillotina

la revolta, li mancaria una mica més de racionalitat per trobar l'encaix. I és que no ens enganyem l'encaix és necessari si volem que les coses canvien de manera eficient i repercutisquen de manera positiva en tota la societat. Aleshores, com ens ho fem per què hi haja eixe encaix sense que el sistema es fagocite el moviment?

Difícil papereta la que tenim damunt la taula perquè, no ens enganyem, els grans partits polítics i els grans grups de pressió econòmica faran allò possible, i impossible, enteneu-ho com vulgueu, per no canviar res. Simplement no els interessa. Així ja els va bé. És aleshores quan ha d'intreindre la racionalitat atès que en cas contrari sempre estarem beneficiant-los.

Si el canvi dels indignats només serveix per sortir al carrer i mostrar el nostre descontent però no s'acaba materialitzant en alguna cosa concreta, que realment siga contrapès contra eixes actituds que hem denunciat, el que ocorrerà serà que realment estarem fent un flac favor al moviment afavorint, encara més, a qui se n'ha aprofitat del sistema i que és, en definitiva, qui ens ha portat a aquesta penosa situació.

I és que ser un "indignat racional" també pot ajudar sabent discernir quan, com i per què, hem d'actuar. D'ací quatre anys podrem valorar-lo positivament o negativament però, avui per avui, el moviment, al mostrar-se tan apolíticament correcte ha ajudat encara més al sistema i a qui se n'aprofita d'ell per a perpetuar-se en el poder.

Certament tenim dret a estar indignats. Cal estar indignats! Però actuant amb contundent racionalitat. Cas contrari tindrem bipartidisme irracional per sempre.

Xaro Miralles ha considerat que "els resultats són força dignes"

SOLIDARITAT AMB EL MOVIMENT CIUTADÀ DEL 15-M, DEMOCRÀCIA REAL JA

text

INTERSINDICAL VALENCIANA

Des d'INTERSINDICAL VALENCIANA volem fer públic el nostre suport i solidaritat amb el moviment ciutadà que ha sorgit en els darrers dies com a resposta a la situació que es viu en l'Estat Espanyol, i que -segons declaren els seus propis impulsors en el Manifest que han editat- estan preocupats i indignats pel panorama polític, econòmic i social que veem al nostre voltant. Per la corrupció dels polítics, empresaris, banquers. Per la indefensió del ciutadà del carrer. Aquesta situació ens fa mal a totes les persones diàriament. Però si ens unim, podem canviar-la. És hora de posar-se en moviment, de construir entre tots una societat millor.

La mobilització que es va iniciar amb les manifestacions del passat dia 15 de Maig, a les quals han succeït concentracions i acampades pacífiques de ciutadans i ciutadanes, fonamentalment joves, per diferents llocs de tot l'Estat, és l'expressió inequívoca de la necessitat de canviar la manera de fer les coses. Un canvi que és imprescindible i possible, com reclamen centenars de milers de persones cansades ja d'una situació en la qual els privilegis d'uns pocs, les imposicions dels poderosos, el menyspreu a l'opinió i la participació en la presa de decisions, la corrupció, les reformes i les retallades dels nostres drets, suposen ja un pes insuportable i la rebel·lia davant això era necessària i imprescindible per a canviar eixa injusta realitat.

Des d'INTERSINDICAL VALENCIANA compartim amb ells i amb elles eixa preocupació i indignació i ens sembla positiu el sorgiment d'un moviment d'aquest tipus que

genera esperances i aplegue voluntats per a construir des de la base- una societat millor, denunciant les hipocresies i les falsedats de qui pretenen fer-nos creure que les coses no poden ser d'altra manera.

És ja massa el temps que els grans partits polítics, els sindicats institucionals, les organitzacions empresarials i els poders econòmics, fan i desfan al seu antull, promulguen lleis que afavoreixen als poderosos enfront del conjunt de la societat civil, mantenen una injusta llei electoral -també en el món sindical-, decideixen les nostres condicions de vida, els nostres salaris, el nostre futur.

En nom de la crisi estan retallant drets i conquestes socials que van costar aconseguir anys i anys de lluita. Recordem les privatitzacions i les retallades injustificades com demostren molts economistes- dels serveis públics com sanitat, transport public i ferroviari, educació, serveis domiciliaris a les persones amb dependències, escoles d'infància, serveis socials i enfront de la situació de l'habitatge, la precarietat i l'atur, perllonguen l'edat de jubilació als 67 anys, retallen les nostres pensions i pretenen congelar els nostres salaris. Tot això al mateix temps que han subvencionat amb milions d'euros a bancs i especuladors.

Les crítiques que es formulen des d'aquest moviment ciutadà coincideixen amb molts de les anàlisis i crítiques que hem vingut fent també des de la INTERSINDICAL pel que fa a la nefasta gestió que s'estava fent de la crisi i amb el rumb que s'estava prenent contra els ciutadans i ciutadanes del carrer per a afavorir als rics i poderosos, per això ens sentim identificats amb aquest moviment amb el qual compartim eixos desitjos de canvi i que suposa un aire fresc d'imprescindible rebellia enfront de l'actual panorama social, polític i sindical.

València, 20 de maig de 2011

Dissabte 4 de juny.

19.30 h. **XXIIè Aplec Cant a les Comarques**

amb la participació de l'Orfeó Suecà, l'Orfeó de la Universitat Jaume I de Castelló i la Coral Polifònica Benicarlanda.

Magatzem de la Mar.

Organitza: Coral Polifònica Benicarlanda.
Col·labora: Ajuntament de Benicarló.

ve de la pàgina anterior

capdavant a l'empresari Juan Manuel Urquizu. En la cartera de l'alcalde està la continuïtat de diversos projectes que estan en marxa ja que va considerar que ho confirmen els electors en les urnes "és un premi al treball fet aquests quatre anys".

ELS SOCIALISTES

La candidata a l'alcaldia pel PSPV, Xaro Miralles ha considerat que "els resultats són força dignes i ha faltat poc per mantenir el setè regidor". Miralles va recordar que populars i socialistes han perdut un nombre similar de vots, però la llei els ha beneficiat a ells "i han augmentat un regidor". La candidata ha lamentat que els electors "han votat en clau nacional i no en clau local. Ens han castigat per la política estatal i la crisi econòmica ", va assegurar. A més va afirmar que un altre dels factors que els ha perjudicat és que "la marca del PSOE està a la baixa". Tot i això Miralles es va mostrar convençuda del paper que jugarà en la pròxima legislatura. "Farem una oposició constant i constructiva. Ja estem acostumats a estar a l'oposició, no anem a crispar el consistori ni a dur a terme polítiques agressives. Fiscalitzant l'acció de govern ", ha conclòs.

ELS NACIONALISTES

El Bloc ha recordat que "hem augmentat els nostres vots en més d'un 5% respecte a l'anterior legislatura, i això dins del context d'unes eleccions on han hagut menys votants que fa 4 anys és una dada molt positiva". De fet, ells son l'únic partit amb representació a l'ajuntament que "hem augmentat el número de votants, el que ens fa estar molt contents i satisfets per la feina ben feta. L'única pega és que aquest augment de vots no s'ha vist reflectit en l'obtenció d'un tercer regidor. Per tant ens hem quedat en els 2 regidors que ja teníem". Els nacionalistes han volgut agrair "als 1169 benicarlandos i

Composició de l'ajuntament 2011-2015

PP

1. Marcelino Domingo Prufionosa
2. Shara Vallés Burriel
3. Maria Nieves Eugenio Bayo
4. Juan Manuel Urquizu Mejías
5. José Joaquín Pérez Ollo
6. José María Serrano Forner
7. María Ortiz Roca
8. Eduardo Arín Piñana
9. Rocío Martínez Roca
10. Marcos Marzal Roca
11. Pedro López González
12. Pedro Joaquín García Bautista
13. Álvaro París Sánchez

PSPV-PSOE

1. Xaro Miralles Ferrando
2. José Antonio Sánchez Martí
3. Filomena Agut Barceló
4. Ildefonso Añó Lores
5. Rosa Ana Marzá Caldés
6. María Ángeles Romero Gadea

Bloc

1. Ricardo Mascarell Moros
2. Joan Manuel Ferrer Meseguer

benicarlandes que ens han donat el seu vot" i han anunciat que "a partir de avui mateix ens posem a treballar a tope, no només amb els nostres 2 regidors, Ricardo Mascarell i Joan Manuel Ferrer, que seran la cara visible de la nostra formació a l'ajuntament, sinó amb tots els afiliats i simpatitzants del BLOC per Benicarló, per fer aquesta legislatura que ara comença el millor treball possible per al poble de Benicarló".

D'altra banda, a nivell autonòmic la Coalició Compromís s'ha convertit en la tercera força política a les Corts Valencianes. Amb més d'un 7% (i vora 180.000 vots) han aconseguit 6 escons, 1 per Alacant, 4 per València i 1 per Castelló. La candidata comarcal, Marta Escudero s'ha quedat a només 270 vots d'entrar a les Corts. "Una vertadera llàstima ja que havia fet un molt bon treball de campanya però al mateix temps un orgull per a la Coalició haver comptat amb ella a les llistes".

Un grup de indignats i indignades van acampar al Passeig Ferreres Bretó

ve de la p gina anterior

I ELS INDIGNATS PRENEN EL CARRER

Un grup de indignats i indignades van acampar al Passeig Ferreres Bretó per deixar constància de la seua preocupació davant la situació política actual durant els darrers dies de la campanya electoral. Els concentrats, asseguraren que “ens adherim a la plataforma Democràcia Real ja!, com a persones normals i corrents indignades amb la situació econòmica, política i social actual”. Al llarg de diversos dies, es van succeir les actes de protesta pacífica i les assemblees, fruit de les quals van sortir una sèrie de demandes que consideren bàsiques per al nostre poble. Així, acordaren en primer lloc convidar “a totes les associacions del poble a participar en les assemblees dels dissabtes” que es succeiran al mateix punt on es feia l’acampada. D’altra part decidiren activar la

comissió Casal Popular, que consideren “és una iniciativa amb molta demanda” i demanar un Plà de Ciutadania al futur equip de govern. Facilitat per a l’accés a infraestructures esportives és altra de les seues preocupacions com a ciutadans, a més de demanar “una biblioteca més ampla i amb millor instal·lacions”. L’assemblea també decidia sol·licitar el lliure ús agrari dels terrenys municipals, per cultivar segons necessitats, a més de reclamar la comarcalitat, que s’aconseguirà “unint-nos perquè ens escolten”.

No es van quedar callats pel que respecta a les infraestructures de transport. “Els trens són escassos i no es satisfan les necessitats de la població del NORD de CASTELLÓ”, es pot llegir al primer manifest. Els acampats, que van acabar amb la seua protesta diumenge de nit, acordaren seguir reunint-se tots els dissabtes a les 20h. a l’estàtua dels llauradors.

labonaradio 99,9FM

www.labonaradio.com

RECICLEM LA RÀDIO!!!

De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos

NO SÉ...

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ací comença l’anguniosa agonia d’aquesta secció de la present temporada. Si em poso, com el cos em demana ara mateix, a fer un resum del que ha estat la campanya del CD Benicarló arrancaré a plorar i no tinc gens de ganes. La primavera, que diu gent que *ha vuelto a sonreír* (no sé per què m’ho han dit això!), em provoca unes immenses ganes imbècils de ser feliç i aquesta agradable caloreteta m’empeny al riure sense lliga ni motiu i em repel·leix de tot allò que tinga a vore amb la tristesa.

M’és igual que no assolirem els nostres objectius i que se’ns en rigueren a Canet (tres a un), se’ns pixaren a Catí (més de tres en van ser) o que el Vinaròs pujara i nosaltres no. Només tinc ganes de gaudir del bon temps, de començar a gitar-me tard i alçar-me més tard encara, de gaudir de l’últim glop de cervesa com si fóra el primer i coses d’aqueixes que costen poquets diners però que em permeten tindre aquelles petites dosis de felicitat quotidiana que em fan més agradable la vida o això que estem fent per ací en general.

Malgrat tot, sí que m’agradaria fer algun comentari sobre el Benicarló. Poqueta cosa, que tampoc em vull escaldar. A vore. He sentit dir que la junta directiva vol que continue el mateix entrenador que hem patit (?) aquesta temporada. La filosofia em sembla bona, que l’home no haja assolit els objectius pels quals se’l va contractar no significa que no siga un magnífic preparador i, a més, ens vindria bé una miqueta de seriositat i reconèixer que ell no ha estat el culpable de tot. Em pareix, dic, una aposta seriosa i formal. Ara bé, em semblaria tot plegat més lògic si aquest bon home haguera mantingut una línia de treball coherent, més o menys, tampoc no cal massa, al llarg del temps que ha compartit amb nosaltres. Per un costat, penso que no ha tractat d’implantar un estil de joc; un equip que aspira aguanyar-ho tot (estem a primera regional!) ha de sortir sempre a per la victòria i a l’atac i no ha d’anar amb misèries d’amarrar resultats i gasiveries diverses.

Per una altra banda, tot i haver disposat de més de trenta jugadors, alguna cosa devia passar perquè no aconseguíem repetir alineació més que un parell o tres de vegades. Això tampoc ens convé. De tota manera, faça el que faça el president Pedro Jiménez em semblarà molt bé perquè sé que ho fa amb la millor de les intencions. I jo, no m’hi penso embolicar, no. De fet, he entrat al web del CDB i veig que comparteixo l’opinió de molts dels aficionats que hi diuen la seua. Veiem-ne un exemple de què diu un soci sobre el treball del president. He fet allò de “copia i enganxa”, no cal dir-ho: *Gracias por mantener a flote a nuestro cd benicarlo , por debolbernos la clasica indumentaria , por hacernos escuchar cada domingo ese bonito imno, parece que esta vez si que funciona la liga de futbol 7 , solo darte a ti y a toda la gente que dejais vuestro tiempo en el cd benicarlo muchas gracias y animaros a seguir y que el año que viene la relacion con el benicarlo base futbol sea muy fructifera aprobchemos ese magnifico juvenil seguro que en sus filas esta el futuro del cd benicarlo ,cuidemosles y creamos en ellos revertamos la situacion economica de la mejor manera posible y saneemos el club agamosle ver a la aficion , a los jugadores , que el cd benicarlo se sanea y volberan buenos tiempos , hasta la proxima temporada que larga sera la espera hasta la proxima temporada , gracias y nos vemos en el campo de deportes municipal chao.*

I dit i vist açò em pregunto: és obligatori escriure amb tantes fates d’ortografia cada vegada que el personal deixa anar el seu punt de vista en les diferents xarxes socials? Fa lleig això. Encara aquest senyor –deu ser un senyor suposo- no ens diu qui és, però que, per exemple, algú que aspirava a ser alcalde de Benicarló i que ho acabarà sent perquè el personal se’l vol a ell i a no ningú més li pegue tantes puntades de peu a la gramàtica en general dóna una trista sensació de deixadesa. A que sí? No, açò no és cosa d’aquesta pàgina, però volia dir-ho. Que no hi ha cap assessor per a coses d’aqueixes? Que no ho veu el bon amic Lino que fa molt mal efecte que l’alcalde de Benicarló no repasse allò que escriu. Ai si costa de criar aquesta joventut!

“Gracias por mantener a flote a nuestro cd benicarlo , por debolbernos la clasica indumentaria...”

Resultats electorals a l'Ajuntament de Benicarló

text RAÛL BURRIEL

<http://irreflexions.blogspot.com>

La taula que segueix mostra els resultats electorals obtinguts pels diferents partits en aquestes eleccions i en les de fa quatre anys.

La primera dada a destacar és la participació. A Benicarló ha estat del 65%, un poc menor que fa quatre anys, i clarament menor que la participació global a les municipals al País Valencià (70,51%) d'enguany.

	2007			2011			Δ vot
	Vots	%	Regidories	Vots	%	Regidories	
Cens	17.110			17.260			
Votants	11.591	67,74%		11.234	65,09%		
Abstenció	5.519	32,26%		6.026	34,91%		
Vàlids	11.499			11.017			
A candidatura	11.260	97,92%		10.705	97,17%		
Blancs	239	2,08%		312	2,83%		
PP	6.063	53,85%	12	5.700	53,25%	13	-5,99%
PSOE	3.372	29,95%	7	3.013	28,15%	6	-10,65%
BLOC	1.109	9,85%	2	1.169	10,92%	2	5,41%
ERPv	390	3,46%		495	4,62%		26,92%
EUPv	326	2,90%		252	2,35%		-22,70%
PFYV				76	0,71%		
		100,00%	21		100,00%	21	

La primera dada a destacar és la participació. A Benicarló ha estat del 65%, un poc menor que fa quatre anys, i clarament menor que la participació global a les municipals al País Valencià (70,51%) d'enguany. Ací hi ha ja una dada d'interès que caldrà tindre en compte per analitzar els resultats.

Pel que fa als resultats per candidatures, el PP no només revalida la majoria absoluta, si no que guanya un regidor que perden els socialistes. Però tots dos partits han perdut vots respecte als comicis de 2007. Així, aquest guany del PP es deu al fet que el PSOE ha perdut més vot encara. En números absoluts, tots dos partits han perdut la mateixa quantitat de vots, 300 cadascú, la qual cosa suposa una pèrdua de l'11% per als socialistes i només del 6% per als populars. L'aposta socialista de renovació de la cap de llista no ha pogut contrarestar el vot de càstig generalitzat contra el PSOE degut a la seua gestió de la crisi a nivell estatal.

El Bloc aconsegueix mantenir els dos regidors i, el que és més destacable, pujar un 5% (60 vots). Sembla poc, però tenint en compte que els valencianistes arrossegaven un important desgast des dels resultats històrics de 2003 -quan van obtindre 2.476 vots (22,24%) i cinc regidors, en un context de major participació, el 70%- aquest canvi pot significar una variació de tendència cap a l'estabilitat i la superació de problemes passats. Comparar el creixement del Bloc a Benicarló amb l'increment municipal de Compromís a nivell de país

és complicat, per que ni ara ni fa quatre anys es van presentar candidatures conjuntes de Compromís en tots els municipis. Encara així, sembla clar que a Benicarló hi ha una estabilització del vot al Bloc, però no l'important augment que hi ha hagut en molts altres ajuntaments valencians. ERPv sense pressa però sense pausa va acumulant un creixement continu de vots, però que encara no s'han transformat en regidors, com si ha passat en la ciutat veïna de Vinaròs.

Finalment, comentar que EUPv ha perdut vots, quedant en 252 i que Família y Vida n'ha obtingut només 76. Aquests partits, ara per ara, no tenen una presència remarcable en el panorama polític benicarlando.

Com a conclusió, sembla que en general s'han repetit els patrons vistos a nivell de conjunt del País: majories populars gràcies a la caiguda del vot socialista, encara que tots dos partits han perdut votants. A més, hi ha una pujada important de Compromís, encara que a Benicarló no tan important. La clau en el futur pot estar en l'abstenció. Aqueix 5% d'abstenció més que la mitjana valenciana són uns 800 vots. PP i PSOE han perdut 600 vots i el Bloc ha demostrat en el passat que pot arribar a superar els 2000 vots i el 20% de suport. Hi ha doncs en joc per a les properes eleccions una borsa d'uns 1400 vots que les diferents candidatures progressistes benicarlandes s'hauran de treballar durant els propers quatre anys si volen prendre-li a Marcelino Domingo l'alcaldia.

Irreflexions

OBERT CORTS VALENCIANES

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha obert al trànsit la tercera fase del vial Corts Valencianes, que suposa una circumval·lació pel sud per al nucli urbà. Així, els vehicles que entren a la ciutat des de l'accés sud de la N340 poden arribar directament a la platja gràcies a l'obertura del nou tram d'aquesta avinguda, l'única que quedava per desenvolupar d'aquest projecte que ha costat obrir en la seua totalitat més de 40 anys. De fet, el vial ja està contemplat en el Pla General com un carrer estructural que connecta la zona sud-est del nucli urbà amb la part més interior del municipi i, mitjançant la resolució del necessari nus de connexió, amb la carretera N-340. S'espera que l'obertura d'aquesta nova avinguda supose un alleugeriment per al trànsit del centre urbà, saturat sobretot en hores punta a causa del complicat urbanisme medieval que encara conserva el municipi i que complica la regulació de la circulació rodada. L'amplària total resulta de 13 metres, que es distribueixen entre una calçada de 7 metres, una vorera de 4 metres i conques de drenatge de 1 metre a banda i banda del vial. La pavimentació és a un únic nivell, separant la part de calçada de la destinada al pas per als vianants mitjançant la col·locació de mobiliari urbà i la línia d'enllumenat públic. Les obres es van adjudicar a l'empresa Pavasal. La resta de serveis que corresponen a un carrer (telecomunicacions, gas, canalitzacions, electricitat, etc.) s'executaran quan s'urbanitze el sector on està situat el vial. Cal recordar que gràcies a les millores que el consistori li va requerir a Pavasal, ha estat

possible reasfaltar també el tram urbà de la carretera Benicarló-Peníscola. L'obra, que es va realitzar fa uns dies, ha suposat una millora substancial de la qualitat de la conducció, a més de la netja de cara que ha suposat per a l'accés a la ciutat. D'altra banda, aquesta mateixa setmana ha finalitzat també el reasfaltat de diferents vies urbanes que es trobaven en mal estat. El carrer Comerç o l'avinguda del Marquès de Benicarló són ara molt més còmodes per als conductors gràcies a la renovació de la capa superior de l'asfalt que s'ha realitzat.

CURS D'ESTIU UNIVERSITARI A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Benicarló acollirà el curs "Els diners en l'Antiguitat" que, organitzat per la Diputació de Castelló, se celebrarà l'el Museu de la Ciutat els pròxims 12 i 13 de juliol 2011. Es dona així continuïtat als cursos d'estiu que al llarg dels últims anys s'estan desenvolupant en la ciutat aprofitant la proximitat del poblat ibèric del Puig de la Nao de Benicarló. El curs presenta una introducció a la numismàtica de l'Antiguitat, especialment la més relacionada amb la zona del llevant peninsular, comprnent les encunyacions ibèriques, gregues i romanes. S'estudiaran els diferents patrons monetaris i divisors, així com la seua circulació i dispersió, i les principals cecas que al llarg d'un mil·lenni van emetre moneda. La iconografia, les contramarques i les inscripcions seran altres dels aspectes a tractar en el curs. L'alumne amb la finalització del curs arribarà a a conèixer la moneda que va circular durant l'Antiguitat en la península Ibèrica, reconeixent els períodes culturals en els quals es van encunyar i els diferents tipus de monedes, així com el procés de fabricació i la nomenclatura i terminologia que acompanya a la disciplina de la numismàtica.

El curs va dirigit a estudiants i llicenciats en Història, així com al públic en general interessat en la numismàtica. Entre els ponents, es troben doctors com Manuel Gozalbes Fernández de Palència, del Museu de Prehistòria de València, Alicia Arévalo González, de la Universitat de Cadis, Marta

Camp Díaz, pertanyent al Gabinet Numismàtic de Catalunya, o Pere Pau Ripollès Alegre, de la Universitat de València. Els inscrits en les jornades assistiran a conferències relatives a Les encunyacions de Hispania Citerior, La moneda romana republicana, o La moneda romana imperial.

ÈXIT DELS ALUMNES DEL COROMINES A L'OLIMPIADA MATEMÀTICA

text REDACCIÓ

Dissabte passat es va celebrar a Borriana la fase provincial de la XXII Olimpíada Matemàtica. De l'IES Joan Coromines hi van participar els següents alumnes:

ALUMNES PARTICIPANTS DEL CENTRE:

1r cicle d'ESO: Elisabeth García Arnedo i Ivan Pinto Huguet

2n cicle d'ESO: Lucía Cristina Piñana del Pino, Manuel Montserrat Comes i Alejandro Sánchez Aduna
Ivan Pinto Huguet va quedar el primer classificat i va ser per tant el guanyador dels participants del primer cicle d'ESO i Alejandro Sánchez Aduna va ser cinquè dels del segon cicle. Tots dos representaran a la província de Castelló en la fase autonòmica que enguany se celebrarà els propers dies 11 i 12 de juny al Complex Educatiu de Xest.

CLASSIFICACIÓ:

1r cicle d'ESO: 1er classificat i guanyador Ivan Pinto Huguet

2n cicle d'ESO: 5é classificat Alejandro Sánchez Aduna

“BENICARLÓ CARA A LA MAR” SIGNA UN CONVENI AMB L'ESTACIÓ NÀUTICA BENICARLÓ-PENÍSCOLA

text REDACCIÓ

El passat 16 d'abril es va dur a terme la signatura d'un conveni de col·laboració per a l'any 2011 amb l'objectiu de dur a terme diverses activitats relacionades amb el món del modelisme naval que s'inclourien en les diferents activitats conjuntes amb l'estació nàutica amb relació a les futures regates que s'hi organitzaran. Aquest va ser signat pels màxims representants de les dos entitats; per una part el Sr. Francisco J. Ribera, president de l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola, i per l'altra part el Sr. Ramón Julbe Alsina, president de l'Associació de Modelisme Naval “Benicarló Cara a la Mar”.

Entre els diversos acords inclosos, cal destacar la col·laboració recíproca en l'àmbit publicitari i d'esponsorització de determinats esdeveniments turístic-esportius, amb la fi de promocionar el producte nàutic en la zona d'influència d'aquestes associacions. Concretament l'Estació Nàutica es compromet a difondre entre els seus associats i visitants, durant el 2011, la visita al Museu de la Mar “San Telmo” de Benicarló, donada la seva proximitat al Port Esportiu de Benicarló. També es compromet a mantenir el fullet publicitari del Museu a disposició dels visitants als dos locals que aquesta disposa, així com als locals dels socis interessats en disposar d'aquesta informació/publicitat.

Els dos representaran a la província de Castelló en la fase autonòmica que es desenvoluparà els propers 11 i 12 de juny en el Complex Educatiu de Xest. En aquesta fase autonòmica seran seleccionats tres estudiants de primer cicle d'ESO, que acudiran a la fase estatal que enguany tindrà lloc a Vigo i Santiago de Compostel·la entre els dies 26 i 30 de juny.

Per l'altra part el Club de Modelisme naval “Benicarló Cara a la Mar” també es compromet a participar activament en les activitats d'esponsorització on durà a terme 3 exposicions amb exhibicions donat el cas, amb personal de reforç; a mantenir els mitjans publicitaris a disposició dels visitants del Museu i per últim a mantenir de forma visible la placa que l'Estació Nàutica cedida a aquesta com a reclam publicitari.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Suposo que aquesta setmana no em toca parlar d'eleccions o, millor dit, dels resultats de les eleccions. A hores d'ara encara no sé què faré. Suposo que si allò que vaig llegint al llarg de les pàgines de la setmana passada no em fa res, potser pose alguna cosa del que hauria d'escriure la setmana que ve. Però abans de començar amb tot això, no voldria deixar de banda una cosa que m'acaba de passar ara mateix, mentre em disposava a començar la feina setmanal d'omplir de lletres la pantalla de l'ordinador. Quan he agafat el darrer número per tal de recordar les coses que havia llegit, he tingut un petit embolic amb les dates. Finalment he constatat que la data i el número de la revista coincidien amb els de la setmana passada, i he hagut de pensar una estona per tal d'esbrinar de quina de les dues revistes havia d'escriure. En cap cas vull deixar en evidència l'encarregat d'actualitzar aquesta dada, perquè tothom hauria de tindre clar que si aquesta fos la meua feina, la majoria de setmanes es repetirien i la tasca d'ordenar-les seria d'autèntica investigació. El problema que he tingut ha estat que, en un moment donat, no sabia a quina setmana estàvem i he hagut d'agafar el calendari per tal de verificar-ho. Això que acabo de dir és exactament com ha passat, i he tingut una sensació momentània de descontrol temporal que ha estat molt curiosa. A mi, que a més a més de lector també soc col·leccionista d'aquest setmanari, això em suposarà un petit trasbals a l'hora d'ordenar els exemplars per a portar-los a enquadrar. Això que ara sembla una poca lliga, estic segur que no ho serà d'ací a un any quan em posaré a ordenar-les i veja que n'hi ha dues que tenen el mateix número i la mateixa data. I em faré boig per tal d'esbrinar quina va primer i quina després. I sé que passarà això perquè ara mateix hauria de posar un paperet

per tal de recordar-me'n, però no ho faré perquè la mandra és superior a la lògica, i reconec que davant d'això si que no puc fer res. Però d'ací a un any no maleiré el maquetista, sinó que renegaré de mi i del meu poc coneixement, de l'excés de droperia i de l'estricta aplicació de la llei de mínim esforç. També sé que ni la meua sintaxis ni l'ortografia, no són un model a seguir, i soc el primer que ho reconeix. Però a la pàgina set m'he trobat un titular que m'ha ferit una mica, sense arribar a la magnitud dels atacs a la llengua que, massa vegades, surten d'aquesta mateixa pàgina que ara, senyora Garcia, vostè hauria d'estar llegint. No vull posar excuses al respecte, i reconec que la meua natural ganduleria no em deixa repassar allò que he escrit perquè no m'agrada rellegir-lo. Algunes vegades em trobo coses que em fan pensar una mica. Per exemple, acabo de llegir a la pàgina dinou una llista d'uns xiquets que van participar a unes proves de natació. En un moment donat, he llegit alguna cosa que m'ha fer tornar enrere instintivament. “Pedro Prens Sánchez”, han llegit els meus ulls. M'he posat a pensar que aquest cognom portava alguna cosa amagada i he començat a rumiar quina podria ser. He calculat que “prens” podria ser la traducció de “coges”, però potser “agafes” hauria estat més encertada. No, “coges” no

podia ser, “Pedro Coges” no sona massa bé. He buscat sinònims i resulta que “tomar” podria ser-ho de “prendre”. Analitzant els temps verbals, he trobat que la segona persona del singular del present d'indicatiu d'aquest verb és “tomas”. Per fi he vist la llum i he arribat a la conclusió que segurament al xiquet li diuen “Pedro Tomás”, però com que a l'original de la notícia no portava l'accent, el puto salt ha fet de les seues i s'ha tret aquesta lògica paraula del seu vast vocabulari. Lògica segons els seus criteris, és clar.

Una altra de les conclusions a que he arribat llegint La Veu d'aquesta setmana és que cada dia ma n'adono que no n'entenc de res. Llegeixo coses que no comprenc, que no sé interpretar i això em produeix una sensació d'ignorància supina que no puc amagar. Per exemple, me n'he adonat que jo seria absolutament incapaç d'escriure una crònica o notícia de ciclisme.

En fi, que estoic molt impressionat amb lo davantal de l'alcalde i els cartells de “vida i color” apegats al damunt dels del Bloc. “Nosaltres no hem anat a les reunions”-van dir ells. Magnífic, això és una nova variació de la llei de l'embut: com no tinc ni puta idea de res, faig el que vull.

Vespre d'eleccions

text JOAN HERAS

Busques, com si gressis les pàgines d'un improvisat i mai no escrit dietari, paisatges que tenen petjades especials en aquesta estranya quietud d'una tarda madura que es fa lentament vespre. Els col·legis electorals han tancat fa una estona i els primers resultats en forma d'enquesta feta a peu d'urna ja s'han donat a conèixer. En general, sembla que no hi ha sorpreses i caldrà esperar un parell d'hores per poder conèixer resultats definitius i saber si aquells que defensen opcions de democràcia real han pogut entrar a aquest o aquell ajuntament. S'anuncia una pujada important de la dreta ferotjament espanyolista però també s'apunten esperances. Els partits grossos, afamats davant la seva repartició del pastís del poder, bavegen satisfets o preocupats –en funció dels resultats que es comencen a perfilar. De moment, declaracions i anàlisis de compromís, d'espera. Més tard, tothom haurà guanyat o, potser amb una mica de sort, algú reconeixerà honestament l'evidència d'una derrota contundent.

Tanques la ràdio i deixes que records, moments, desitjos i paisatges omplim els segons lents d'una tarda quasi d'estiu. El carrer està tranquil ara que ja són quarts de nou i l'arribada de la nit, que aviat s'anunciarà, ara sembla encara llunyana. Ja som en els dies llargs, dies d'estiu, just a un mes del solstici. I busques en els fulls no escrits del teu dietari altres tardes lentes de diumenge. Tardes d'adolescència de passeig sense rumb pels carrers d'un barri que ara ja és tot un altre. Tardes de cinema per entendre el món i per entendre'ns una mica més a nosaltres mateixos. Tardes –poques- de futbol. Tardes de gust especial pels carrers i els cafès de ciutats llunyanes plens de novetats i de ritmes diferents. Tardes de diumenge de retorn a casa o d'espera en tristes estacions per pujar al tren o a l'autobús que recorrerà la nit amb aquell punt d'irrealitat, de flonjor estranya, de què parlava Gil de Biedma. I et deixes bressolar pel mar, aquest mar nostre que ens aveïna, que inicia amb suavitat i tendresa la peça número 11 de l'excel·lent Coratge dels obrint Pas. I amb el batec del mar, a poc a poc, t'endinses en la seva enyorança, en les petjades al paisatge, en el mural d'un amor a la deriva, de fum a l'horitzó, dels senyals inequívocs d'una guerra que no volen acabar allà, a l'altra riba d'aquest mar. Palestina sempre present com un exemple d'una opressió que no es vol superar. Gràcies a la cançó passeges amb tendresa per les petjades d'un paisatge ple de dolor i de colors, de somriures i de rastres precisos de la mort, de converses a la llum d'unes espelmes, de murals de pols, de fum a l'horitzó, d'esperança i vida. I passeges pel mateix mar però t'atures en aquesta nostra riba, força al sud, de la mà d'una bellíssima cançó de Joan Isaac que sota el títol de Mar i Gràcia, repassa la calidesa dels llocs

Fronteres

i de la gent de l'Andalusia de veritat tot mostrant-nos la força del llevant, la llum especial d'aquest sud, la calidesa de la música antiga dels patis de l'aigua, de les reixes i les flors, de la sal, de les oliveres, de les verges que ploren la queixa ancestral de la gent oblidada, del riu que baixa tranquil, de les aus que hi fan estada. Cançons que parlen del mar i de la gent, cançons que parlen de la vida en tota la seva intensitat.

Repases altres petjades del teu paisatge i t'atures en els noms que s'han desdibuixat, perquè les onades del temps els han arrossegat cap a altres llocs. Són aquells noms precisos que ocupen un lloc important en el teu paisatge però que no poden afegir-hi noves experiències, nous moments compartits. Hi ha tendresa en el batec del mar, hi ha tendresa en la tarda que es fa nit.

Retornes als Obrint Pas. El mar que ens aveïna s'enllaça, sense pausa, amb l'alegria de la festa i de les cançons. Perquè avui cantem per celebrar que ningú mai no ens farà callar, que la vida és coratge i alegria, que el poble que canta mai no mor. Perquè cal energia, coratge i alegria per resistir, per combatre el gust amarg de tantes i tantes petjades als nostres paisatges. Perquè cal coratge i alegria per dir que ja n'hi ha prou, que volem que la democràcia sigui realment una democràcia, perquè volem que els pobles es puguin expressar lliurement, perquè volem que els drets fonamentals de les persones siguin drets inalienables, perquè necessitem fer que el nostre món sigui cada vegada més equilibrat i respectuós amb els recursos naturals i amb la diversitat de maneres de viure. Sents que el batec esquerdat i sense massa ritme d'unes cassoles esquerdada la quietud d'aquesta tarda. Mires del rellotge i efectivament ja són les nou. És l'hora de tornar a fer una mica de soroll –tal i com vas fer fa anys quan volíeu evitar l'ocupació de l'Iraq- per demostrar que som molts els qui voleu que les coses canviïn. Amb coratge i alegria cal lluitar perquè el mar segueixi bategant, perquè les petjades dels paisatges tinguin el gust de la tendresa.

Després de fer una mica de soroll des del teu balcó, escoltaràs pacientment com es resol la jornada electoral. Sentiràs com alguns polítics professionals que estan pensant en els pactes que hauran de fer per poder manar es lamenten de la baixa participació de la ciutadania. Sentiràs aplaudiments dels seguidors de cada color i et preguntaràs si demà, realment, alguna cosa començarà a canviar. Potser la clau l'hem de buscar en tota la gent que s'agrupa a les places de les ciutats per dir que ja en tenim prou. Potser també hi haurà qui des del seu lloc –sovint petit- dins d'un ajuntament vol fer coses i fer-les bé. Potser la brisa que ens ha arribat de les ribes del sud d'aquest mar que ens aveïna ens porta aires nous.

Ara la nit ja és inevitable.

DEMANEN L'AMPLIACIÓ DEL POLÍGON INDUSTRIAL

text NATÀLIA SANZ

Antonio Cuenca, regidor en funcions d'Urbanisme de Benicarló ha instat al SEPIVA perquè oferisca més sòl industrial en la ciutat. Cuenca va assegurar que aquesta mesura "és una necessitat" i va assegurar que "l'ajuntament ja ha fet tot el que havia de fer", referint-se als tràmits administratius realitzats per a convertir en una realitat l'obtenció de sòl industrial. La instal·lació de noves empreses podria suposar per a la ciutat la possibilitat de creació de nous llocs de treball, que ajudarien a pal·liar els efectes de la crisi en el municipi. Així, des del consistori se sosté que

són diverses les empreses interessades en situar-se en El Collet, on en aquests moments no queda sòl per a oferir als demandants. És per això que el consistori va iniciar amb l'organisme públic les gestions encaminades a ampliar l'oferta actual. I és que des de la seua obertura el polígon ha tingut molt bona acollida entre els empresaris, que no han deixat de reclamar la seua ubicació en les instal·lacions. La inversió de l'organisme públic en aquesta fase del polígon industrial podria superar els 20 milions d'euros "el que seria molt important per a Benicarló i la comarca", va puntualitzar

Cuenca. L'ampliació es basarà en l'espai de 400.000 metres quadrats recollit en el concert previ del Pla General d'Ordenació Urbana.

La primera fase de les obres del polígon, inaugurada al febrer de 1.998, va gaudir d'una magnífica acollida entre el sector empresarial, el que va motivar la inauguració al febrer de 2.000 de la segona fase del projecte, 106.624 m2 de sòl industrial repartit en parcel·les de diverses grandàries que, com les ja existents, comptaven amb un entorn totalment urbanitzat (enllumenat públic, mobiliari urbà, connexions a xarxa elèctrica, d'aigua i clavegueram, i a la xarxa de

subministrament de gas ciutat). L'avantatge d'aquests terrenys és que s'oferien a un preu excepcional al tractar-se de terrenys oferits pel sector públic. Ara, El Collet està en aquests moments pràcticament al cent per cent d'ocupació una vegada esgotat el sòl que han generat les tres fases del Polígon Industrial el Collet, de 330.481 metres quadrats en total. En l'actualitat en el Polígon Industrial "El Collet" hi ha un centenar d'empreses de tots les grandàries i sectors, sent la Cooperativa Agrícola Benihort una de les que més superfície ha ocupat.

Benicarló és crema. Foc obert per la successió fallera benicarlanda

text NATÀLIA SANZ

Dues comissions falleres de Benicarló s'han reservat el dret d'impugnar les votacions a president de Junta Local Fallera. La decisió dels fallers es coneixerà en els pròxims dies i va encaminada a esclarir els fets que van succeir en l'assemblea celebrada aquesta setmana. L'agitada reunió, que es va celebrar en el local de l'entitat, va acabar amb el canvi de president després d'una votació que va alçar les sospites dels presents. Les comissions falleres, segons marquen els estatuts fallers, presenten als seus candidats a formar part del màxim organisme de govern faller dins el termini estipulat. En l'assemblea, no obstant això, la Falla La Paperina va canviar el seu candidat per Antonio Ruiz en el moment de la celebració de la reunió, al que va presentar al càrrec de president. Aquest, segons indiquen fonts de diferents comissions, podria ser motiu més que suficient per impugnar la votació i repetir els comicis. I és que segons sembla, un dels presidents implicats en el canvi de vot als candidats, hauria dimitit. Els fallers esperen ara les assemblees que se celebraran en les seues comissions per a decidir les accions que emprendran a solucionar el tema que, en aquests moments, està donant molt que parlar a Benicarló. I és que ningú s'explica com dos presidents van ser capaços d'obviar el vot de confiança que van dipositar en ells les seues comissions i van votar en contra de la decisió dels fallers.

La tensió en l'assemblea celebrada aquesta mateixa setmana va pujar de to després de realitzar les votacions secretes, en la qual es van enfrontar Pedro Manchón i Antonio Ruiz, guanyant-les aquest últim. Davant el malestar general que es va generar i les sospites dels presents, diversos presidents i representants de les comissions falleres de Benicarló van demanar que es reflectira en acta que havien votat a Pedro Manchón, tal com els havien indicat les seues comissions en les reunions celebrades a aquest efecte. Es pretenia donar així suport al jove president que, amb tan sols un any al capdavant de l'entitat, havia aconseguit rebaixar el dèficit i va presentar els comptes amb saldo positiu. La tensió va pujar de to després de descobrir-se públicament que un dels presidents havia votat a Ruiz en contra del que va decidir en l'assemblea de la seua comissió. Un altre dels presidents va evitar pronunciar-se, el que va provocar les sospites dels presents. La tensió va pujar de to i es van produir una sèrie de dimissions en cadena dins de l'organisme, rebutjant la figura del nou president. Encara així, Ruiz va ser proclamat president gràcies als set vots a favor que va recollir, enfront dels sis de Manchón. Ara, diverses comissions estudien la impugnació de l'assemblea, que obligaria a repetir les votacions per a designar al nou president de la Junta Local Fallera i la seua gestora.

Esquerra manté els resultats autonòmics del 2007 i dobla el nombre de regidors als ajuntaments valencians

text REDACCIÓ

El president d'Esquerra Republicana del País Valencià, Agustí Cerdà, ha valorat el resultat de les eleccions autonòmiques i municipals. Per a Cerdà, "la victòria del PP ha estat rotunda, així com la davallada del PSOE. Amb tot, des d'Esquerra no podem sinó celebrar que s'haja trencat el bipartidisme i, per la nostra part, a nivell autonòmic, ens hem mantingut respecte a les eleccions del 2007". No obstant, no podem amagar que tampoc hem crescut i, òbviament, ara és temps de fer les valoracions oportunes, a nivell intern, per analitzar i repensar la manera amb que des d'Esquerra

Republicana del País Valencià encarem els propers anys i el futur".

Cerdà, pel que fa a les eleccions municipals, ha celebrat que "hem doblat el nombre de regidors d'Esquerra presents als ajuntaments del País Valencià, obtenint representació a Xixona, Sellent, Vinaròs, Simat de la Valldigna, Benifairó de les Valls, Faura i Crevillent". Per al dirigent republicà, "açò demostra que la il·lusió, la honestetat i la feina ben feta dels homes i les dones d'Esquerra arreu dels pobles i ciutats valencians comença a donar fruits. Allà on aconseguim trencar la barrera mediàtica i fer arribar el nostre projecte a la gent, des de la proximitat, és on obtenim millors resultats, fent un partit amb present i amb futur".

AQUELLOS VIENTOS...

És el què diu la dita popular –que no del PP–: *Aquellos vientos trajeron estos lodos*. Cal esperar que els del PSOE hauran après la lliçó i el que queda de legislatura deixaran d'aplicar, sistemàticament, la política del PP. Perquè és el què ha fet, de manera continuada i entusiasta, Rodríguez Zapatero –per a la seua perdició, la del seu partit y la d'Espanya–: fer política dretana i no només en economia –fent pagar la crisi, exclusivament, a la classe treballadora i als pensionistes–, sinó en l'augment de subvencions i privilegis a l'església catòlica –que ni el propi Aznar– i en l'atac frontal i antidemocràtic a l'esquerra abertzale, intentant il·legalitzar a gran part de la ciutadania basca –cosa que tampoc Aznar s'atreu a fer–.

I és que, quan s'ha vist que es guanyen les eleccions fent la política dels altres?

Marc Antoni Adell

(ANTI)ESTÈTICA ELECTORALISTA

Ja ens havíem resignat a que, amb ocasió de la celebració periòdica dels comicis, cartells de dubtosa estètica empastifaven tots els espais "visionables" de les nostres ciutats. Ara, però, hem de suportar la presència ignominiosa de determinades efigies de candidats que, en l'argot dels "westerns" s'acompanyaven d'un contundent *wanted*. Tal és el cas de Camps, imputat per suborn improp i que s'exhibeix indecorosament a tort i a dret –més bé a dret i extrem–, acompanyat de tota una cohort de "presumptes", fins a l'extrem que per anar a les llistes dels "populars", a València, trobar-se imputat per la justícia és un mèrit.

Així un tal episodi, inimaginable en països civilitzats i democràtics, es presenta amb carta de normalitat, al nostre. Clar que el fundador del PP, Fraga, ja ho havia dit: "España es diferente". I tant diferent!

Marc Antoni Adell

INSCRIPCIÓ ALS CICLES FORMATIUS CURS 2011/2012

OFERTA FORMATIVA IES JOAN COROMINES

CICLES DE GRAU MITJÀ (2000 hores)

Gestió Administrativa Diürn/Nocturn
Sistemes Microinformàtics i Xarxes Diürn/Vespertí

CICLES DE GRAU SUPERIOR (2000 hores)

Administració i Finances Nocturn
Administració de Sistemes Informàtics en Xarxa Nocturn

TERMINI SOL·LICITUDS:
Del 3 al 10 de juny de 2011

Més Informació:
IES JOAN COROMINES
Passeig Marítim,
12580 Benicarló

Telf. 964 472 355

www.iesjoancoromines.org

Més informació de cadascun dels cicles:
http://www.edu.gva.es/eva/val/fp/oferta_fp.htm

ve de la p gina anterior

Una altra valoració

Ha quedat clar, no? Compromís ha demostrat en dos legislatures com es pot balafiar la faena de molts anys: mentre a tot el país la coalició ha augmentat el nombre de vots, a ca nostra no han estat mereixedors dels vots que han abandonat el PSOE i la situació ha quedat com Pere Fava, igual estic que estava. No ens donaran ni el gust que ens proporcionarà l'ajuntament de València, on ha entrat

Compromís per primera vegada, ni les Corts, on han augmentat la representació. Vull dir que ens tornaran a donar per dalt i per baix però ací almenys els costarà més amagar-ho o hi haurà més gent a qui caldrà enganyar.

Un altra

No sé si heu notat el mateix que aquest tafaner als llocs de treball. Tret d'alguna matxà en públic, com la inauguració del quiosc a la plaça del Mercat Vell, l'endemà de les eleccions un silenci recorria passadissos i sales de fàbriques i centres

educatius. Diem *un* silenci: el dels votants que havien encertat la combinació. El altres sí que se'n feien creus i hi ha qui ja ha començat a fer papers per demanar asil lingüístic a Polònia... ja se sap com les gasta amb els immigrants el nou PP. I al cap i a la fi, què som els valencianoparlants en aquesta terra de promissió: això, immigrants il·legals. I molestem, com a Itàlia. Però com li agrada dir a un amic: com a mínim els tocarem el que no sona (ell usa una altra expressió).

FOTO!

EXCURSIÓ AL PERELLO

El passat divendres 20 de maig els alumnes de segon, tercer i quart d'Educació Primària del CP Mestre Francesc Català vam anar d'excursió a El Perelló conegut com el poble de la mel i per la força del vent que bufa en aquest lloc.

A les 8:30 hores vam sortir des de l'escola amb autobús.

A les 10 vam fer una visita guiada al Parc Eòlic de les Colladetes, on Na Carme ens va explicar les dades generals del parc, les característiques i funcionament dels seus aerogeneradors, així com els beneficis ambientals generats per la utilització de l'energia eòlica i va respondre totes les nostres preguntes.

Posteriorment vam visitar l'aerogenerador núm. 15 per observar-lo directament.

A les 11:30 h. vam iniciar la visita a Mel Muria, on varem realitzar dos tallers: visita a les arnes del camp i la cera d'abelles.

Primer el monitor Peter ens va posar un vídeo sobre el món de l'apicultura: com són les abelles, on viuen, com s'alimenten, com s'orienten, com es reproduïxen, quins productes ens donen,...

Posteriorment ens vam vestir d'apicultors i ens vam adreçar al camp per observar unes arnes en plena activitat.

No cal dir que malgrat la calor que feia dins del vestit va

ser molt divertit vore les abelles de ben a prop.

Al migdia vam anar fins l'ermita de Sant Cristòfol per a dinar. Des del mirador vam vore el Parc eòlic i el Delta de l'Ebre

Per la vesprada la monitora Enriqueta ens va explicar tots els productes que ens donen les abelles: mel, gelea reial, pròpolis, pol·len i cera. Com s'obtenen, ens els va mostrar i els vam poder olorar, tastar,... A continuació varem fer una espelma de cera.

Després vam visitar l'antic molí de vent que està totalment restaurat.

A les 18:30 vam arribar a Benicarló.

Alumnes de tercer
CP Mestre Francesc Català
Benicarló

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Un calijó xinés?

Tot i no ser d'ací la tafaneria, la passem perquè té molta relació amb el comentari que publicàvem la setmana passada sobre un míting del PP on els valencianoparlants es disculpaven per parlar en valencià perquè era un defecte. Aquesta d'avui és destacable per la claredat que aporta sobre l'insubornable "sentimiento valenciano" que tenen molta gent del país, del país popular en especial. Segons hem sabut de fonts ben informades, com diuen els periodistes, a Càlig, l'actual alcalde, es va aplicar la lliçó ppepera. Així, va repartir una carta per tots els domicilis de la vila, per cert, allà a les nou de la nit del divendres, és a dir, sense deixar temps de rèplica a l'oposició, naturalment escrita... en castellà. Ara, el millor era la postdata de la carta, on es podia llegir "escribo en castellano para que me entienda todo el mundo". *Olé tuhguevos!* Només un apunt, si volia que l'entengués "tot el mon" ho tenia fàcil: haver-la escrita en xinés. O en esperanto.

Amb electoralitat i traïdoria que el nostre alcalde, que d'inaugurar coses inútils a la seu bola, n'entén molt, però que de les realment necessàries encara no n'ha plantat cap: escola, depuradora, centre salut, passeig sud.... el nostre ara ja realcalde, diem, no va voler emular el megaregidor defenestrat encara en funcions i desaparèixer fins que no entren els nous, i per art de màgia només va acabar el recompte dels vots, se'n va anar a inaugurar la font de Muchola. No va ser una inauguració en tota regla però calia fer una homenada i posar-los damunt la mesa... electoral: eren les onze de la nit passades i la cúpula

text LA COLLA DE TAFANERS

pepera es va traslladar a la plaça del Mercat Vell per a fer la seua primera exhibició. Això sí, diuen que va invitar els portaveus, el que no sabem si al antics o al nous. En fi, que ja sabem el que ens espera, és el nou estil del partit, pel que es veu: les lleis són el paisatge que anem esquivant mentre siga possible no xafar-les en la magna obra de salvar el país, i com que som els salvadors, aquestes noses ens les passem per l'arc del triomf. Cap mirament.

Porra perduda

I parlant d'eleccions a un dels tafaners sembla que li correrà la corda. Doncs, segons ha confessat i no precisament en una caseta d'eixes de missa, ha perdut la porra, sí, la porra, però no la de la sota de bastos, no, la

porra d'aquestes eleccions. Ara ja no podem saber qui va ser, a ciència certa, el que va encertat el resultat d'aquestes passades votades. Ja li hem prescrit la penitència de copiar 100 vegades " el PP siempre gana en la comunidad" i "Camps es el presidente con más apoyos de la historia". No hi ha cap mena de serietat.

Una mica tard

Una poca lliga: dissabte dia de reflexió, quan el tafaner va arribar a casa després de la "reunió" de La Veu (al voltant de les onze i mitja), va vore que a la porta del carrer de l'edifici on viu, posats per baix, hi havia tres sobres en blanc. Va agafar-ne un i dins hi havia un programa electoral del PSOE. Divendres 11:30. Es veu que la impremta va acabar massa just o no se'n van recordar de repartir-los abans. Per al que els ha valgut...

Una valoració

Els tafaners estan molt contents. Des de diumenge la nit es respira un altre aire al nostre poble, hi ha un ambient diferent, la gent es veu més contenta, tot lo món va amb un somriure a la cara, tot sembla més bonic i agradable, el ocells canten millor i els coloms volen amb més ganes i més alts, el sol brilla més i el núvols borrascosos han deixat pas a un arc de sant Martí ben bonic envoltat de gavines, el cel és més blau que mai... Tot és diferent. La crisi s'ha acabat i l'atur és cosa del passat. Ja estem salvats. S'han acabat les retallades de sous i congelacions de pensions. Les retallades de sanitat i educació ja no tenen sentit. El poble així ho ha decidit. Ara ens governaran els salvadors de la pàtria. Estem salvats. El poble lliure i sobirà així ho ha decidit.

SANT ANTONI, FESTA D'INTERÈS TURÍSTIC PROVINCIAL

text NATÀLIA SANZ

Els loeros de Benicarló tenen un tema per a començar a preparar els versos que acompanyaran la Festa de Sant Antoni Abat: la declaració de la festa com d'Interès Turístic Provincial.

Els a més són en part 'culpables' que el consell donara el vist-i-plau a l'expedient de sol·licitud que el consistori, en companyia de la Confraria del sant, va elaborar per a l'ocasió. En el mateix, segons va destacar l'alcalde del municipi, "es detalla com ha anat evolucionant la festa fins a convertir-se en els festejos de referència de la província de Castelló". En l'extens dossier s'han incorporat testimoniatges gràfics des de 1907 "que donen testimoniatge de l'antiguitat de la festa de Sant Antoni a Benicarló". Un dels valors diferenciadors que s'ha fet prevaldre de la festa benicarlenda són les cavalleries que acompanyen a les dues cavalcades que recorren el poble la vespra i el dia de la festa del sant. Sobre els carros que desfilen en ella, els loeros, són una de les ànimes de la festa amb els seus versos afilats. De fet ha estat un d'ells, Fernando Martínez, l'impulsor de la declaració. Les típiques coquetes que acompanyen la celebració, l'ingredient gastronòmic de la festa, també han tingut part de culpa " en el reconeixement provincial. D'altra

banda, la fira agrícola i ramadera que se celebra una setmana abans de la festa del sant, malgrat no tenir gran antiguitat, ha pesat perquè el consell reconega la importància de la festa.

José Antonio Esbrí, president de la confraria de Sant Antoni Abad, organitzadors dels festejos, va assegurar que "considerem que és un èxit de la gent de Benicarló, que durant anys i anys ha estat fidel a les seues tradicions, la seua festa i la seua devoció i avui dia segueix donant-li tot el suport". De fet, durant els dos dies de celebracions els carrers s'omplen de gent malgrat les baixes temperatures que se solen registrar en aqueixes dates. "Des de la confraria seguirem donant-li tot el suport a la festa", va assegurar. La declaració de Festa d'Interès Turístic Provincial no només és un reconeixement al treball de preservació de les tradicions, sinó que suposarà "la promoció a tots els nivells, turístic sobretot. La festa tindrà més promoció de la que tenia fins a ara i això serà bo per a tot el poble". L'objectiu és sol·licitar dins de dos anys, quan la normativa ho permet, la declaració de Festa d'Interès Turístic Autònom. I a partir d'ací, seguir lluitant perquè la Festa de Sant Antoni Abat de Benicarló reba tots els reconeixements necessaris per a situar-la al nivell que es mereix.

EDITORIAL

785

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

A BOU PASSAT

Ja fa dies que és l'hora de la reflexió. Hom treu sempre conclusions dels resultats de les eleccions, però una gran part del personal, desenganyat i /o indignat, ha estat qui ha marcat la pauta d'aquestes darreres setmanes. Com, si no, es pot explicar que a Benicarló hi haja hagut un percentatge de vots en blanc i vots nuls tan elevat? Alguna cosa deu voler dir això. Si només va a votar menys del setanta per cent de la població i prop d'un cinc per cent dels votants manifesten que els és igual blanc com negre, verd com blau podem deduir que tres de cada quatre benicarländos no estan suficientment "motivats" amb l'actual sistema per anar a decidir. Segurament, per tant, caldrà anar pensant que es faça realitat això de la "democràcia real" d'una manera coherent i meditada.

No cal ser un sociòleg de primera magnitud per deduir que una gran part dels vots nuls i en blanc corresponen a gent que es declara "d'esquerra", però que en moltes ocasions amb la seua actitud de

"rojiguais" ("votaré en blanc, tots són iguals i així els castigaré") no fan més que afavorir –com ha estat el cas- la dreta, la nostra dreta.

I els partits? Els partits, bé. El PP ha guanyat, és una obvietat, però ha perdut més de tres-cents vots. El PSOE ha perdut, és una obvietat, però ha aguantat molt bé el daltabaix socialista a tot l'estat. El BLOC no ha millorat, és una obvietat, però molt poca gent donava un quinzet perquè aconseguira repetir el mateix nombre de regidors. A Esquerra li ha anat malament perquè no ha entrat a l'Ajuntament, és una obvietat, però ha doblat el nombre de votants i ha entrat en una dinàmica d'ascens. Esquerra Unida segueix sent anecdòtica, és una obvietat, però té els seus vots que a algun partit esquerrà li anirien molt bé. I Família y Vida ha tret més de setanta vots més que en les anteriors eleccions, la llàstima és que no hagueren dit a ningú on posarien el botellòdrom que si no...

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per el nostre company i col·laborador Joan Heras pel seu treball, més que pedagògic i reivindicatiu, sortint als mitjans de comunicació, perquè els invidents puguen ser, simplement, "persones normals", tenint l'opció de votar sense haver de ser "ajudats" per ningú. El vot no és secret? Doncs si és secret, és secret per tothom. Tants diners gastats amb tonteries i, tot i sentir la *cantinel·la* que en properes eleccions estaria resolt... tot continua igual. Si fa quatre anys ja ho va denunciar ara ho torna a haver de fer. Des d'ací, tot i que siga simbòlica, la nostra millor carxofa per donar-te forces en revertir aquesta situació del tot incongruent. I si a les properes votades continuem igual continuarem regalant-te-la perquè no defallisques.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2011)

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____
Població _____ CP _____ Telèfon _____
Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura; _____ a dia ____ de _____ de 2011

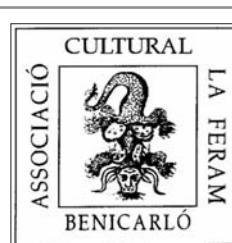
Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____
CODI DE COMPTE _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

